

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într'una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Ministrul de externe.

Sâmbăta trecută a ținut ședința comisiunii pentru afacerile externe a delegațiunii ungare. În ședința acesteia ministrul nostru de externe, contele Goluchovszky și-a desvoltat esposeul său despre mersul afacerilor externe dela sesiunea delegațiunilor din anul trecut.

În locul fostului ministru de externe Kalnok, care a trebuit să-și părăsească postul din incidentul unui conflict cu ministrul president Bánffy, spre mîncarea generală la acest post de importanță este chemat fostul ambasador la București, contele Goluchovszky, care era puțin cunoscut în lumea politică.

Chemarea lui a fost considerată ca o învingere a influenței ungare în conducerea politică a României.

Ministrul de externe în 2 ani de zile a știut consolida pozițiunea monarhiei în asemenea măsură, încât e numai chestiune de timp anexarea Bosniei și a Herțegovinei la monarhia austro-ungară.

De remarcat e în esposeul ministrului de externe noul raport al monarhiei noastre cu colosul imperiu dela nord, și cel cu vecinul regat România.

Răsboiul oriental, care s'a manifestat ca crâncenă ciocnire între Grecia și Turcia, a putut fi localizat, și statele balcanice: Bulgaria, Sârbia, au privit fatal, cum crește din nou influența turcă prin desastrelor armatei grecești.

Ținutul balcanic s'a redus și este a se reduce la o împărțire a sferei de putere între Rusia și monarhia noastră.

Există alianță între noi și Rusia în ce privește teritoriul european al Turciei.

Alianța aceluia s'a încheiat dela venirea actualului ministru în fruntea afacerilor străine ale monarhiei, și s'a sigilat prin visita, ce a făcut monarhul nostru Țarului rusesc, și ultimul răsboiu oriental a pus la probă soliditatea acestei alianțe.

S'a făcut deci un pas înainte în cestiunea orientală, monarhia noastră a ajuns a se înțelege cu colosul dela nord, și din presa ungrăescă a dispărut rubrica altcum permanentă, că Rusia este permanent pericol pentru desvoltarea și consolidarea Ungariei în sensul curentului bolnăvicios de azi.

Acestei alianțe este a se atribui atestatul de conduită, care s'a dat Sârbiei, Bulgariei și României din incidentul ținutei lor în ultimul răsboiu dintre Grecia și Turcia, testimoniu, la care guvernul României a răspuns cu atâta venire.

E verosimil, că alianța aceluia este în folosul rasei maghiare, dară mai verosimil este în al ei interes specific declarațiunea din esposeul ministrului de externe al monarhiei noastre în ce privește raporturile noastre cu România.

Declarațiunile aceste au un colorit de tot exploatat, și ele de bună seamă vor fi unguerate de către presa ungrăescă, și vor fi aduse în legătură cu declarațiunea lui Iesszenszky.

Ministrul nostru de externe a vorbit de agitatori de profesiune, cari vrău

se conturbe bunele relațiuni dintre monarhia noastră și România.

Declarațiunile aceste de bună seamă se reduc la manifestațiunile ultime din incidentul cu numita decorațiune.

În materia aceluia câte vorbi și alții eventual după ale lor convingeri.

Delegațiunile austro-ungare.

Exposeul ministrului de externe, contele Agenor Goluchowski.

La 8/20 Nov. a. c., s'a întrunit subcomisiunea pentru afacerile externe ale delegațiunii ungare. Președinte: Tisza; referent: Falk Miksa. După deschiderea ședinței și scurta referadă a referentului, ministrul de externe contele Goluchowski își rostesc lungul exposeu în următoarele:

Dela întrunirea noastră cea mai din urmă, situațiunea politică ne a causat multe feluri de temeri serioase. Sörtea a voit, ca insula Creta să servescă ca punct de mănecare la complicațiuni de tot neplăcute în Orient, a căror rezolvare a dat de lucru din abundență diplomației europene.

Nu-mi pôte trece prin minte a pertracta în mod aprofundat fiecare fasă a acestei cestiuni; aș pune la probă de tot mare paciența stîmărilor mei ascultători. Domnii cunosc desvoltările acestea, pe cari și presa le-a discutat de atâtea-ori, atât de amănunțit, încât e superfluu a ne întorče în special la fiecare din ele.

Dar în general totuși trebuie să fac o reprimere asupra situațiunii desvoltate cu începere din anul trecut, ca să pot aprecia pozițiunea, care o am ocupat față de evenimentele.

În scopul acesta, din punctul de vedere al unei înțelegeri mai ușore, trebuie să deosebim două periode a desvoltării lucrurilor.

Prima, care s'a încheiat tóamna trecută cu elarcarca stăului din partea ambasadorilor din Constantinopole pentru regularea referințelor cretane, și a doua, care prin pășirea activă a Greciei, a creat situațiunea prezentă.

Principiile, cari dela începutul mișcării cretane ne au fost datăre de direcțiune în privința ținutei noastre, s'au basat pe nisudinea, ca turburăriile erupte, acolo se le împedecăm cu posibilă grăbire și prin aceluia să delaturăm pericolul, ca mișcările acestea estindându-se și asupra celorlalte teritorii ale imperiului turcesc, anumit în provinciile din peninsula balcanică, să dea signalul la în-curcarea cestiunii orientale, și în vecinătatea noastră imediată să se creeze stări, față de cari n'am fi putut rămânea pe un punct de privitori passivi.

Conduși de aceluia concepțiune, îndată la primul stadiu al cestiunii în conțelegere cu tóte puterile europene ne-am ridicat vocea pentru crearea de măsuri energice, și pentru elarizarea unei am luat inciativa de pîntă blocarea Cretei, séu mai corect dis închiderea insulei.

Numai pe calea aceluia am vădută de posibilă sesolvarea radicală a incidentului, căci în aceluia am vădută modul cel mai sigur de a puté subtrage terenul de sub picioarele agitatorilor lucrării dela afară și de a se puté realisa o conțelegere imediată între guvernul Maj. Sale sultanului și locuitorii creștini sub controlul marilor puteri pe calea impulsului și desvoltării dorite din partea creștinilor a așa numitelor convențiuni dela Haleppa.

Am avut drept de a spera, că concertul european, care nu de mult înainte de aceluia

sub auspiciilor norocoșe din nou a fost reînviat și în fața mișcărilor din Macedonia și-a validat voința sa cu atâta succes, va sta la locul seu și de astădată, și că înainte de tóte se va nisui într'acolo, ca supunend ori-ce considerațiuni interesului pații europene, își va manifesta solidaritatea atât în prința scopului, cât și în privința mijlocelor.

Concepțiunea noastră de fapt a aflat consimțire la cele mai multe cabinete. Numai în Anglia, unde de când cu măcelărirea Armenilor, opiniunea publica a fost deosebit agitată contra Turciei, a aflat proiectul nostru opozițiune decisă, mai cu seamă din acel punct de vedere, că regulamentul proiectat ar putea fi explicat ca un pas făcut în favorul Turciei. Asupra concepțiunii guvernului angles n'a putut face schimbare nici acea modificare ulterioară a noastră, după care blocarea insulei ar avea chemarea a împedeca transporturile nu numai din Grecia, ci și transporturile de trupe din partea turcăscă. Îndonăm proiectul menționat, a trebuit să abdicăm fel de împrejurări a trebuit să abdicăm noi, nici celelalte puteri n'au vădută de consult a abdice de conlucrarea Angliei, și prin aceluia, deși în mod trecătoriu, a provoca o ruptură în concertul european, care ar putea știrbi în mod deprimătoriu autoritatea și activitatea aceluia mai departe.

Ostenelelor noastre împreunate ne-a succedut ce-i drept, cu tóta abdicarea dela blocare, a ajunge la o încetare pe un moment a mișcărilor cretane; conducătorii s'au declarat gata spre pertractări, ba încă proiectul elaborat de către ambasadorii din Constantinopole, ca basă a noiei constituțiuni a insulei, a aflat simpatice primire; dar spiritul pacinic n'a ținut mult, și tocmai aceea despre ce ne-am temut și prin închiderea împrejură și a insulei am intențiunea să împedecat — tocmai aceea a urmat cu o repeđițiune neimpedecabilă.

Esmisii comitetelor revoluționare din Grecia au desvoltat tot mare activitate în insula Creta, tot mai mare s'a arătat lipsa de sinceritate la oficialii turcesci încredințați cu munca de reformă. Deoparte a eșit tot mai mult la ivelă, ca, punându-se de scop adnexarea insulei la Grecia, voesc să împedeca crearea unei stări, ce ar rămânea înăuntrul legăturii actuale de drept public, ér de altă parte a fost tot mai pipăibil, că totul vor face pentru împedecarea știrbirei cercului lor de putere.

Între astfel de împrejurări acțiunea intermedietore a puterilor necesarmente s'a oprit și a trebuit să se vedă, că curat numai pe calea măsurilor de potolire, și numai la ce-și ceva rezultat de valóre nu se va puté ajunge. E drept, că în stadiul de mult mai târziu puterile totuși s'au reîntors la măsurile de blocare. Timpul potrivit, însă durere, a fost întrelăsat, dar totuși în multe privințe s'a arătat de folositoare dispozițiunea, într'atâta, încât nu de mult, când consiliul admirabililor a propus încetarea închiderei, în contra acesteia s'au ridicat temeri încă și la locuri, unde la început mai puțin se puteau împretini cu blocarea. (Va urma).

Raportul com. congresuale pentru afacerile fund. Gozdsu.

Mărit Congres!

În a doua ședința a acestei sesiuni congresuale s'a ales pentru fundațiunea „Gozdsu” o comisiune specială de 9 membri, carea constituindu-se și-a ales de președinte

pe Dl protopop Andreiu Ghidiu, éră de raportor pe mine, carele am onóra a Vă comunica despre averea fundațiunii următorul Raport:

Comisiunea specială condusă de nisuița, exprimată de măritul Congres prin mai multe concluse și dispozițiuni, de a contribui și prin rapórtule congresuale, ca starea fundațiunii, nobilele intențiuni ale nemuritorului fundator binefăcătoriu să fie răspândite între creștinii aparținători bisericei noastre într'un mod cât se pôte mai estius, éră ajungă a fi podóbă casei și modul de viață pentru fiitórele noastre generațiuni, condusă comisia de aceluia nisuița, a dat și acestui raport o formă, care se-l pună în nees atât în formă, cât și după cuprins — cu rapórtule publicate până acum de măritul Congres.

Preaveneratul consisitoriu acestui Mărit Congres spre revisuire acestui Mărit Congres numai socotelile reprezentanței pe anul 1896, deore-ce până la anul 1894 socotelile fundațiunii au fost revidate și aprobate de măritul congres ținut la anul 1895, éră socotelile pe anul 1895 le-a esaminat Preaven. Consisitoriu metropolitan.

Măritul Congres din 1895 însă revădută socotelile dela 1889—1894 censurate dela 1889—1892 de Consisitoriu metropolitan, éră cele de pe anii 1893 și 1894 de însuși Măritul congres, le-a aflat în ordine și a dat și absolutoriul rapreșentanței și a comitetului fundațiunii „Gozdsu”, dar n'a publicat în protocolul seu din 1895 raportul comisiunii congresuale.

De aceea aceluia comisiune înainte de a comunica rezultatul socoților fundaționale pe anul 1895 revidate de consisitoriu metropolitan și a celor de pe anul 1896, subșter-nute spre revisuire acestui mărit Congres, și ia voe a reasuma în liniamente generale activitatea reprezentanței și a comitetului fundațiunii cu novațiunile și schimbările obvenite dela 1889 până inclusiv la 1896, a comunica apoi rezultatele socotelilor pe anul 1896 și în fine a face propunerile de lipsă.

A. Organele administrative.

Administrațiunea averii se îndeplinesce în prin testamentului prin reprezentanța și prin comitetul acesteia.

Reprezentanța e compusă în sensul testamentului din nații nostrui 3 prelați, din un membru al familiei Poenariu și din 5 membri aleși de reprezentanță.

Reprezentanța la anul 1889 a întregit locul devenit vacant prin mórtea neuitatului și de biserică și națiune binecuvântatului Iacob Bologa, reposit în Maiu 1888, alegênți în reprezentanță pe vrednicul nostru membru Partenie Cosma, așa, că începând dela 1889 încoci reprezentanța ce compune din următorii 9 membri:

1. Esc. Sa I. Preasântitul Domn archiepiscop și metropolit Miron Romanul.
2. Prea Sântia Sa episcopului Aradului I. Meșian.
3. Prea Sântia Sa episcopul Caransebeșului Nicolau Popea.
4. Magnificența Sa jude de tablă reg. Dionisie Poenariu.
5. II. Sa cavalier Ioan Pușcariu jude de curie în pens.
6. II. Sa Dr. Iosif Gall membru în casa magnaților.
7. Magnificența Sa Avram Bérlogea jude la curia reg.
8. Magnificența Sa Atanasu Cimponeștiu jude la tablă în pens.
9. Dl Parteniu Cosma director al institutiului de credit „Albina”, ér advocat al reprezentanței George Sêrb.

Acosta reprezentanță a funcționat ne-schimbată până la anul 1893, când dl Atanasie Cimponeriu eșind din reprezentanță, a primit locul de inspecție al caselor din Pesta ale fundației, era în locul său devenit vacant a fost ales de membru în reprezentanță dl George Serb deputat dietal.

Până astăzi reprezentanța fundației este compusă din membrii susnumiți plus magnificența Sa Domnul George Serb, era avocatul fundației se alege din cas în cas.

Esactor și notariu al fundației a fost și este dl George Bogoevici, membru al acestui congres.

Inspector în fine al caselor fundației din Oradea-mare este On. Domn Nicolau Zigre, deputat congressional.

La cassa fundației, care își are sediul în Sibiu e aplicat ca cassariu dl Mateiu Voileanu, deputat congressional, er ca controlor Dr. Remus Roșca, director al seminarului arhidieceșan.

Comitetul reprezentanței cu sediul în Budapesta se compune în mod următoriu:

1. Președinte: Il. Sa cav. de Pușcariu.

2. Notariu: George Bogoevici.

Membrii:

3. Dr. Iosif Gáll.

4. Avram Berlogea.

5. George Serb și

6. Dionisie Poynariu.

Reprezentanța s'a întrunit în fie-care an în câte 2, era în anul 1896 în 3 sesiuni, și a ținut în

1889 13 ședințe

1890 17 "

1891 12 "

1892 17 "

1893 13 "

1894 13 "

1895 și 12 "

1896 13 "

în total . . . 110 ședințe

Comitetul fundației a ținut în fie-care an ședințe, după-cum a cerut trebuința, nici într'un an însă mai puțin de 8 ședințe.

Agendele principale, de cari s'a ocupat comitetul și reprezentanța, au fost împărțirea stipendiilor, îngrijirea de susținerea realităților în stare bună, valorarea acestora, precum și a hârtiilor de valoare în mod cât se poate mai spornic, așa, că astăzi putem caracteriza situațiunea fundației ajunsă în stadiul de stabilitate, asigurată și scăpată de orice atac din partea multor pretendenți, cari se iviseră la început. Organele administrative ale fundației sunt în pozițiune de a cugeta în liniște, ca un bun gospodar, numai la îndeplinirea dispozițiilor testamentare prin normative bine stabilite și la sporirea capitalului și a venitelor prin lucrări economico-financiare, corespunzătoare naturii soiurilor de avere, cari formază fundațiunea.

În fapt așa se și întâmplă, constatăm din protocoalele reprezentanței, că On. aceea și-a făcut un regulament al afacerilor interne,

dovadă, că totalitatea agendelor sale a luat caracter de stabilitate, care poate fi fixat în dispozițiuni sistemisate uniforme și în mod obligatoriu pe timp mai îndelungat.

În acest regulament On. reprezentanța a regulat și procedura la împărțirea stipendiilor, în care într'atele dispune și aceea, că fie-care stipendist e obligat a învăța religiunea și asculta orele de prelegere din limba română dacă aceea se propune în institutul frecventat de stipendist.

Tot aici trebuie să comunicăm, că în urma concludului luat de Măritul Congres sub Nr. prot. 111 din 1895 lit. d. On. Reprezentanța a luat asupra sa scrierea biogra-fiei fericitului fondator și a și însărcinat o comisiune de 3 membrii: I. cav. de Pușcariu, P. Cosma și Dionisie Poynariu pentru adunarea datelor necesarii.

Comisiunea cu plăcere aduce mai departe la cunoștința Măritului congres cea mai nouă dispozițiune a reprezentanței, prin care a însărcinat comitetul fundației a face pregătiri pentru înființarea unui internat în Pesta.

Asemenea se aduce la cunoștința inițiativa luată de reprezentanță pentru controlarea purtării morale a tinerilor stipendiști.

(Va urma.)

Din România.

Discursul rostit de dl V. A. Urechiu la festivitatea desvălării monumentului dela Răsboeni, ridicat în amintirea luptei lui Ștefan cel Mare contra sultanului Mahomet susținute la 26 Iulie 1476.

Când te ai urcat pe vârful Ciahlăului ori pe al Caraimanului, ochiul tău vede, peste tot orizonturi nestăruite, perspective uimitoare, alți munți mai mici, cu fruntea poleită de lumină, generații de valuri uriașe alergând de-alungul Patriei, până se așază umiliți în șesurile josișe, în cari țeranul varsă de cu primăveră până în toamna târzie, din zori de ziua, până în noaptea neagră, sudorea feței sale roditoare de pâinea vieții...

Ca Ciahlăul și Caraimanul, ca munții cei mai uriași, sunt Domnii cei mari ai nemuritorilor. Pe aripa iute a minții urcați-vă sus, tot mai sus, ca să străbateți până la acele culmi mari, cari se chiamă Negru-Vodă, Dragoș, Alexandru cel bun, Alexandru Basarab, Vladislav, Mircea, Ștefan-Vodă, Mihai-Vodă... De pe acele culmi pe care din-tele aprig al timpului nu le a putut împuțina, veți descoperi, ca și de pe Ciahlău și de pe Caraiman, orizonturi și perspective de coprinșuri nesfârșite imense. Veți vedea, la picioarele lor, sub zăbranicul tot mai des al uitării, văile adânci, prin care au șerpuit părușașele ori rîurile repeși, fapte ale lor, din mîntea și sufletul lor isvorite; vede-veți ca într'o fantastică Valhala, figurile, care de care mai strălucitoare, întrecându-se în importanță, ale Domnitorilor și bărbatilor, cari au muncit pentru închegarea nămului românesc și în fruntea cărora istoria a dat loc

domnilor celor mai mari, unui Ștefan-Vodă, unui Mihai-Vodă.

Sore între sori a fost Ștefan-Vodă între glorioșii Domni ai Românilor. Generațiunile imediate l'a numit „cel mare“.

Când ești imediat lângă munți, culmele mai mici îți ascund muntele cel mare. Depărtați cum suntem noi de culmele mici, noi vedem, mândră, uriașă această creștă a muntelui cu adevărat mare. Pentru noi, generațiuni depărtate de el, Ștefan-Vodă nu mai este „cel mare“, ci „cel mai mare“ Domn. De sigur, glorioasă faptă a fost aceea descălecării a două a țerilor române, eveniment pe care eu l'am numit o simplă restaurațiune, cu tendința la o primă unificare a națiunii române; de sigur Negru-Vodă și Dragoș vor rămâne mărețe figuri în istoria noastră; dar dacă este mare lucru a crea state, mai mare faptă este a le da viața, a le apăra existența contra vecinilor, neamicilor numeroși și puternici din cari unii au îngrozit Europa.

Așa faptă făcută Ștefan-Vodă. Încungurată țera lui de state, nutrind scopuri dușmănesci de cucerirea Moldovei; în momentul când apusul Europei era îngrozit de cucerirea Constantinopolului de către turci; atunci când Papa chema creștinătatea la noua cruciată în contra semilunei, ale căreia ostiri amenințau să ia calea Ungariei și Austriei, încă din momentul când altă cruciată creștină, neascultând de sfatul marelui Mircea-Vodă, fusese sdrobotită la Nicopole: Ștefan-Vodă salvă țera lui și face din ea cetate de apărare a Europei întregi. Ceea-ce Europa aliată nu putuse să isbutescă la Nicopole, ceea-ce Mircea Vodă el singur isbuti la Rovine, bătând pe turcii biruitori ostirilor Europei, — pe o treptă și mai ridicată împlini Ștefan-Vodă în răsbóiele uriașe ce susținu contra turcilor Vitejia marelui Domn făcu pe scriitorul Dlușoș să exclame:

„O! bărbat minunat! în nimic mai interior decât Ducii cei viteji pe cari atât îi admirăm! El, în zilele noastre, dobândi o așa victorie în contra turcilor, încât putem dice, că e cel întâiu între Domnii lumii. După judecata mea, este cel mai vrednic de a i se încredința Domnia întregii lumi și în deosebi imperiul și sarcina de comandant și de conducătoriu contra turcilor, după faptul obștesc al creștinilor și după a lor obștescă înțelegere și hotărîre, pe când ceilalți Regi și Domni catolici își cheltuiesc timpul în trândăvie și petreceri de voluptate, ori în răsbóie civile.“

Ilustrul istoric Quinet a recunoscut, că Europa și-a datorit salvarea de noua invasiune a barbarului otoman, numai eroismului neîntrecut alui Ștefan-Vodă, Papa, puternicul acesta principe, care pe atunci pășia în fruntea tuturor monarhilor lumii creștine, recunoscă vitejia lui Ștefan-Vodă cu toate intrigile lui Matei Corvin regele Ungariei. Acesta, cu insolență și fală străveche magiară, reclamă pentru el mulțămirilo Europei, dicend, că el a bătut pe turci, prin ómenii

săi moldoveni. Papa însă nu se putu opri de a serba Te-Deum în biserica Stului Petru dela Roma, dând mulțămită lui Dșeu pentru victoriile reimpurtate de marele erou român, căruia i se da în fața lumii titlul de „Atlet al lui Christ“.

Nu îngustul cadru al unui discurs ocașional pôte încăpea narațiunea vieții și a făptuirilor gigantului Domn. Răsbóiele lui cu Polonii, cu Tătarii, cu Ungurii la 1463, când își făcu invasiunea în Ardeal; apoi răsbóiel dela 1467, când sdrobi la Baia pe Matei Corvin regele Ungariei, care Matei Corvin după mărturia lui Dlușoș, nu scăpa cu viață decât rănit și deghisat în haine de țeran român: toate acestea sunt fapte, care așie scie cel mai mic scolar din clasele primare. Asemenea, cine din această adunare nu scie, cum la anul 1475, la Rahova, Ștefan-Vodă cu 40.000 de ostași spulberă peste 120.000 de turci? Și aci, unde picioarele noastre calcă, deșteptând fiori în sufletele noastre, pământul crușit de sânge turcesc, dar și de sângele celor căduți din óstea lui Ștefan-Vodă, în răsbóiel dela 1476, Iuliu 26, — și aci, dicem, nu avem de a face istoria răsbóielui, destul este să amintim, că acest loc de atuncia și-a căpătat numele de Răsboeni.

„Răsboeni!“ De răspundere nume, ce Maj. Sa regele Carol I. l'a dat regimentului XV, dvóstre, dlor ofițeri, cari inaugurați așie monumentul la treptele căruia ne aflăm.

Spirite supărăcióse istorice v'ar putea dice: Dar, Domnilor ofițeri, dvóstră comemorați prin acest monument, nu o victorie, ci o înfrângere a marelui Ștefan-Vodă.

Acestora le veți aminti deprinderea Senatului antic al Romei, de a întâmpina cu solemnă primire pe cei, cari, făcându-și datoria în luptă, se întorceau repuși. Acestora le veți răspunde cu mine:

Valea-albă nu este locul de învingere numai, ci acel care, mai mult decât ori-care altul, glorifică vitejia oșteanului român. Aci „au poruncit Ștefan-Vodă de s'au pedestril toti, să stea la răsbóiu, să nu se nădăjduescă nimeni în fugă, ci numai în arme. Și dând răsbóiu vitejese, dice cronica, au stătuț toți până la mórte. Că turcii adăugându-se cât nu se vedea locul de iaușimea lor, cât pe cei mai mulți moldoveni iau stropșit și i-au căleat cu caii, neavând nici un ajutoriu de nicăiri, aceia a rămas biruit Ștefan Vodă“.

(Va urma.)

Noutăți.

Consistoriu metropolitan. Așie la órele 10 a. m. s'au deschis ședințele consistoriului nostru metropolitan sub presiul Escelenției Sale I. P. S. Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, fiind preșenți dintre membri esteri: archimandriții Filaret Musta și Iosif Goldiș, protosincelul Augustin Hamsea, protopresbiterii: Michail Popovici, Constantin Gurban, Dr. Georgiu Popovici, apoi membri mireni, Vincențiu Babeș, Ale-

scos meruntaelele din jertfa adusă, n'a aflat nici o inimă în viață.

Caesar: Asta o fac Zeii spre rușina rea lașității. Un dobitoc fără inimă ar fi Caesar, dacă de frică ar rămâne așie acasă. Nu, aceea n'o pôte face Caesar. Bine scie pericolul, că Caesar e mai periculos de cât el. Noi suntem doi lei, ambii într'o di născuți, dar eu sum cel mai bētrân și mai grozav și de aceea Caesar totuși va merge așie în senat.

Calpurnia: O, vai de mine bărbatul meu! Mîntea ta se cufundă în încredere, totuși nu ieși din casă așie afară; numesce-o frica mea ceea-ce te reține așie. Noi vom trimite pe Marcus Antonius în senat, ca să le spună, că tu nu ești bine dispus. Lasă-mă să te rog în genunchi pentru această.

Caesar: Apoi să mērgă Marcus Antonius și să le spună, că nu-s dispus bine așie. Pentru tine, voiesc dară să rămân așie acasă. (Intră Decius). Iacă, că vine Decius Brutus; să le spună dară el!

Decius: Salve Caesare! bună dimineța înălțate Caesare! Vin ca să te duc în senat.

Caesar: Tocmai bine ai venit, ca să saluți din partea mea pe senatorii și să le spu, că așie nu voiesc să vin. Nu pot — e fals, iar cumcă nu cutez, e și mai fals. Așie nu voiesc ca se vin; spune-le așa Decius!

Capurnia: Spune-le, că-i morbos.

Caesar: Cum, să recur eu la minciună? De aceea mi-am estins brațul cuce-ritoriu așa de departe, ca să-mi fie frică să spun adevărul la nise bărbăți cărunți? Dute Decius și le spune, că Caesar nu voiesc să vină așie.

Decius: Puternice Caesare, lasă-mă să sciu care-i cauza, ca să nu ridă de mine când le voi spune așa.

Caesar: Causa e voința mea; eu nu voiesc să vin. Asta-i destul pentru a înde-stuli pe senat, dar pentru satisfacerea ta privată, privind că te iubesc, ție voiesc să ție-o împărțasesc: Calpurnia asta, femeia mea mă reține acasă. Ea a visat în nóptea asta, că mi-a vėdūt figura, din care, ca dintr'o fântână cu sute de cepuri, — împroșca sângele, și cumcă mai mulți Romani harnici veniau suriđend ca să-și spele mările. Asta și-o esplică ea ca un semn de pază, de un necas mare, care ne amenință, și de aceea m'a rugat în genunchi, ca să șed așie acasă.

Decius: Visul esta-i cu totul fals interpretat. E o viziune frumoșă și norocóșă. Figura vóstră din care pe mai multe cepuri împroșca sânge și în care Romanii suriđend își întingeau mările, însemnă, că din tine Roma cea mare va suge sânge dă-tătoriu de viață nouă, și cumcă mulți ómeni mari se vor îndesa ca să capete dela tine

demnități, poziții înalte, vađă, suvenir, și așa trebuie înțeles visul Calpurniei.

Caesar: Așa mi-ai esplicat bine visul acesta.

Decius: Ei, dacă ai auđi tot ce am de așie spune! Ascultă-mă: Senatul s'a hotărît să-ți ofereze puternice Caesare o corónă; dacă trimiți vorba, că nu voiesc să vii, ei pot să-și schimbe părerea. Afară de aceea fórt ușor s'ar puté schimba răspunsul într'o batjocură, când ar abserva careva: „amēnați ședința pe altă vreme, până când femeia lui Caesar va avé visuri mai bune“. Dacă Caesar se ascunde, ei vor șopti: „ve-deți, lui Caesar totuși-e frică“. Scuză-mă Caesar, scumpul meu, iubitul meu, pentru că grația ta mă face să observ acestea și curtenirea stă înapoia iubirei.

Caesar: Cât de nebună îmi pare frica ta acum Calpurnia. Mi rușine c'am ascultat de tine. Dă-mi vestmintele pentru-că voiescu să merg.

(Intră Publius, Brutus, Ligarius, Metellus, Casca, Trebonius și Cinna).

Caesar: Uită-te, că și Publius vine, ca să mă însoțescă.

Publius. Bună dimineța Caesare!

Caesar: Bine ai venit Publius! — Cum, Brutus, și tu te ai sculat așa de dimineța! Bună dimineța Casca! Caius Ligarius, Caesar nici odată nu ție-a fost inamic așa mare

FOIȚA.

Iuliu Caesar.

Tragedie în 5 acte

de

William Shakespeare,

traducere în prosă

de

Dr. P. T.

(Urmare).

Caesar: Putem noi evita ce vor hotărî puternicii Zei? Eu totuși mă voi duce, pentru-că semnele acestea le pot tocmai așa refera la lume în general, ca și la Caesar.

Calpurnia: Când mor cersitorii, nu se arată stele cu codă. Peste prinți, însuși cerurile înșulfă mórtea.

Caesar: Slăbănogii mor de mai multe ori de frică înainte de-a muri, omul cel harnic numai odată bea din cupa mórții. Dintre toate minunile, de cari am auđit vre-o dată, cea mai curioșă mi-se pare frica ómenilor de mórte, de un sfērșit natural și necesariu; pentru mine, sosescă când v'a vrea. (Reîntră servitoriul).

Caesar: Ce dic Augurii?

Servit.: Ei nu voiesc ca să ieși așie afară din palat, pentru că atunci când au

csandru Mocsonyi, Nicolau Zilre, Ioan Lenger, Virgil Oniț.

Membri noi aleși Augustin Hamsea, Petru Pipos și Virgil Oniț au depus jurământul.

Cealalți membri și au scusat absența.

* * *

† **Ioan Suci**, strădănicul director executiv al institutului de bani „Timișana” din Timișoara, a trecut la cele eterne, în 18 Nov. n. a. c. în Timișoara, după o boală îndelungată și grea, în etate de 49 ani. Inmormântarea i-s-a făcut în 19 a curentei în Fabricul Timișorei. Ceremonialul îngropăciunii l-a săvârșit protopopul gr.-or. român din Timișoara Dr. Tr. Putici cu frumoasă asistență.

* * *

Stări regretabile. Din comuna Vaca tractul Zarandului, primim o corespondență mai lungă, în care dl preot Ioan Costea ni-se prezintă, ca și cum nu și-ar cunoaște chemarea. Cu învățătoria trăsese într-o continuă dușmănie și astfel căuta toate mijloacele prin care se zădărnicesc intențiunile învățătorului, despre care-ne spune corespondentul — numai bine poate dice. Dl preot premerge cu exemple rele, căci între altele „în sântul altar nu știe cum se grăbescă, se isprăvescă mai iute cu serviciul d-zeese, ca se mergă la pădure în ziua de sărbătoare, ducând omeni în clacă” și altele. E dureros, când în locul iubirii imprumutate, pre care o propoveduește legea creștină, vrajba domnesce între turmă și păstor. Lăsând totă responsabilitatea asupra corespondentului, Ioan Cleșiu, cu regret am luat notițe despre cele comunicate.

* * *

Petrecerea, ce tinerimea română de aici a arangiat-o Sâmbătă seara în sala dela hotelul „Impăratul Romanilor”, a avut un succes perfect. A participat aproape întregă inteligența sibiană. În tot decursul petrecerii de Sâmbătă seara dela orele 8 până Duminică la orele 4 dimineața a domnit o animație, asemenea căreia la foarte rare petreceri din Sibiu s'a manifestat. A rezultat un venit de aproape 80 fl.

* * *

Sașii contra magiarisării numelor localităților. Comitetele mai multor cercuri electorale săsesci, între cari și a Sibiului, vor convoca adunări de alegători zilele pro-xime, cari vor însărcina pe reprezentanții sași la dietă, să iee poziție în contra proiectului de lege despre magiarisarea numelor localităților.

* * *

Biserica din Strigoniu în slujba magiarisării. „Magyarország” luând în apărare autoritatea bisericăscă din Strigoniu în contra scriselor unor foi, că ea n'ar fi satisfăcut dorinței comitatului de a îndruma pe parochii din comunele slovacăse să predice

ca frigurile estea, cari te-au slăbit așa de tare. Câte ore s.

Brutus: Au bătut deja 8 ore.

Caesar: Vă mulțămese la toți pentru osteneța și compesantă. (apare Antonius) Vedeti și pe Antoniu, căruia îi place să ședă mult noaptea, încă-i în picioare. Bună dimineața Antonie!

Antoniu: Așa și celui mai nobil Caesar!

Cesar: Demandați, ca să se porțe iute în casă, căci eu nu voiescu, ca să așteptați atâta după mine. No, Cîna! Ce-i Metellus! Cum o duci Trebonie! Mi-ar plăc să mai discuz cu voi vre-o oră. Aduceți-vă aminte, că m'ați cercetat ați, și stați în apropierea mea, ca să-mi aduc aminte și eu de voi.

Treboniu: Aceea voiescu să-o fac Caesar, și așa de aproape să stau, (la o parte) încât cei mai buni amici ai tei să mă dorască mai departe.

Caesar: Haideți un pic în lăuntru, amicilor, să gustăm un pic de vin la olaltă și după aceea, tot ca preteni buni, să mergem toți odată direct în senat.

Brutus: (la o parte) Tot așa nu-i tot așa, Cacsare, inima lui Brutus săngerază la aducerea aminte. (ies toți).

(Va urma.)

ungurese poporului, — spune, că autoritatea diecesana deja cu ani înainte a îndrumat preoțimea, ca unde numai se pôte să țină predicății ungueresci. Și cauza, că acesta nu s'a făcut pretutindeni, e, că locuitorii comunei n'au știut ungueresce. În școle însă pretutindeni înainteză în chip îmbucurător magiarisarea, ceea-ce o promovăză și primătele prin premiarea bogată a învățătorilor, cari și-au câștigat merite pe acest teren. În ce proporții se lătesce magiarisarea pe teritoriul comitatului Strigoniu, o arată faptul notorie, că viceșpanul Andrassy când anul trecut a vizitat școlile din comitat a pre-miat pe învățătorii rom. cat. aproape din toate comunele slovacăse drept recunoștință pentru meritele câștigate pe terenul magiarisării.

* * *

Status-ul romano-catolic din Ardeal își va ținea în curând adunarea sa generală în care două chestiuni principale vor fi: schimbarea formulei de jurământ în sensul, că oficanții bisericăseci nu pot fi membri ai nici unei societăți secrete. Proiectul de formulă pentru jurământ e: Jur că nu sunt și nu voi fi membru al nici unei societăți opri de biserică, în special a societății francmasonilor. Jurământul acesta vor avea să-l depună și profesorii dela școlile rom. cat. A două chestie, la care a dat ansă afacerea prof. Paal, ca de aci în colo în casuri mai grave pedeapsa să o dicteze consiliul de direcțiune a status-ului, cu acesta însă nu se învoesce episcopul Majláth.

* * *

Guvernul pentru magiarisarea numelor. Părintescul guvern al fericitei noastre patrii nu se mulțămese numai cu spriginirea și însprarea acțiunilor cu tendința de a magiarisa numele cetățenilor, ci s'a hotărât să ia însuși măsuri să aducă legi pentru a asigura rezultate mai bogate în această direcțiune.

Foile ungueresci ne vestesc, că ministrul treburilor interne, în conțelegere cu ministrul de finance, au de gând să dispună elaborarea unui proiect de lege, care va decreta scutirea de timbru a documentelor de lipsă pentru magiarisarea numelor. Va să dică nu trebuie nici cele cinci pițule pentru a obține un nume sonor ungueresc.

* * *

Londra în flacări. Vineri, în 19 a curentei nou, un foc îngrozitor a isbucnit în cea mai bogată parte a capitalei Englterei, în City. Focul, care în privința mărimii dimensiunilor sale și a pagubelor imensorabile ce a pricinuit, e fără pereche în istoria incendiilor, a isbucnit Vineri la prânz și abia seara la orele 10 a putut fi localizat. Er dimineața următoare la orele 5 stins. Cu totul șese strade și preste o sută de depozite comerciale au fost total mistuite de flăcări. Nenumerate vieți au căzut jertfă teribililor catastrofe, care s'a iscat din o explozie de gaze întemplată în o fabrică de corturi. Pagubele pricinuite de oribila catastrofă se urcă preste patruzeci de milioane de floreni.

* * *

Căpitanul Boicev, ucigașul Anei Simon a încercat zilele acestea să fugă din închisoarea tribunatului din Filipopol, unde e deținut. Cu ajutorul a două fere grose — acurate nu se știe pe ce cale — a isbit să facă în peretele temniței o gaură cam de 1/2 metru. A fost surprins însă, și pus sub pază strictă.

* * *

Bibliografic. Cel mai bun și ieftin Călindariu este călindariu Românului pe anul comun dela Christos 1898. Anul al X. Format 8° mare. 170 pag. și costă numai 30 cr. plus portul poștal sub banda cruciată 5 cr. Acest Călindariu a apărut în editura Tipografiei Librăriei diecesane Caransebeș și are următorul cuprins: Cronologie pe anul 1898. — Partea calendaristică, lucrată cu deosebire îngrijire. — Genealogiile caselor domnitoare din Europa. — Tabela taxelor de poștă și telegraf. — Șematismul bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania și al diecesei Caransebeșului pe a. 1897. — Partea literară conține: Potopul Garonei, scris de E. Zola și însoțit de unele observațiuni foarte potrivite împrejurărilor în care trăim. — Stejarul din Borzești de N. Gane. — Draul, novelă de V. R. Buticescu. — Maxim Sâmbon și Ce a visat Moșul Vasile, două descrieri foarte instructive. — Noroc în casă, comedie într'un

act, localizată din germănesce. Această comedie ușoară, cu trei persoane, s'a jucat cu succes de „Societatea rom de cântări și musică din Caransebeș” și de „Corul plugarilor” din Logojel. În broșură separată încă se află această piesă la Librăria diecesană și costă 10 cr. — Forțe instructive este „Partea economică” din Călindariu Românului. Această parte conține: Despre pomete, un tractat foarte amănunțit despre creșterea pomilor. — Urmăză apoi „Poesii” de Coșbuc, Bolintinean, Alexandri I. Văcărescu, Vióra Magdu etc. Sfaturi, vorbe înțelepte, glume. — Consemnarea târgurilor din Ungaria, Ardeal și Romania. — Anunțe.

Corespondență particulară

a „Telegrafului Român”.

Lipsca, O. t. v. 1897.

Seminariul român din Lipsca.

Vinerea trecută (5 Nov.) s'a deschis seminariul român din Lipsca, începându-și activitatea pentru semestrul de iarnă 1897/98. Fiind-că dl prof. Weigand voiesce să țină în acest semestru un curs pentru elevii mai înaintați, primirea membrilor noi s'a amânat pentru semestrul viitor. Cei vechi ne-am întrunit erăși. Intre ei sunt 3 Germani interni și doi externi, un Engles și un Bulgar. Colonia română, care cercetăză seminariul s'a înmulțit într'un număr îmbucurător, constând acum din 7 membri.

Dl prof Weigand și-a început cursul în seminar cu o prelegere asupra Românilor din Istria. Programul pe acest semestru este: Discuții din filologia română și eserciții în dialectul aramân, istrian, meglent și vechiu daco-român.

După seminar am fost invitați de conducătorii seminariului la un ospet. Veselia și animația au făcut din est ospet o seră neuitată pentru noi. Intr'un discurs plin de miez ne-a salutat dl prof. Weigand, încurajându-ne la munca, ce ne așteptă. Dintre membrii seminariului i a răspuns dl S. Puscariu, mulțămindu-i pentru interesul față de Români, atât în știință, cât și în politică și în viața privată. Cu dragă inimă golirăm cu toții păharele în sănătatea dlui Weigand și a soției sale.

Tot în săptămâna trecută a depus la universitatea din Lipsca dl Constantin Locea esamenul de doctor philosophiae cu mare succes, fiind al 8 lea în șirul doctorilor eșiți din seminariul român.

Seminaristul.

Diverse.

Plăcut examen. Mama cătră Niculiță, care venea dela examen: Ei, cum ai făcut examenul?

Niculiță: Forțe bine. Profesorul a fost atât de încântat, încât mi-a ăis rîdînd, să mai dau încă odată examenul, în Septembrie.

Din Public*)

Mulțămită publică.

Daruri pentru biserică și școlă. „Așa să lumineze lumina voastră înaintea omenilor ca să vădă faptele vóstre și să mărescă pe tatăl nostru din ceriuri”. Mat. V. 16.

Domnul Nicolau Russu sen. cu bunele sale soții și evlaviose creștine din comuna noastră bisericăscă gr.-or. Sita-buzeu, unul dintre cei mai fruntași creștini, dispune de o avere forțe frumoasă în valoare peste 100.000 floreni v. a., nu moștenită, ci agonisită curat numai prin munca, sirguinta și înțelepciunea D-sale — adevărat merit pentru dsa — și cu ajutorul lui Dđeu, în care ș'a pus totdeuna încrederea și la care a avut totdeuna speranța.

Susnumitul domn pe lângă averea frumoasă, carea o posedă, are și o inimă nobilă și darnică, pentru-că nu numai pentru sine și ai săi a agonisit, ci și pentru binele comun a contribuit, cu sfațul, îndemnul și cu fapta, căci de câte-ori a vedut lipsa, a tins mână'i generoasă, fiind condus de cuvintele Ap. Pav.: „Precum în toate prisosiți cu credința, cu cuvântul, cu cunoștința, cu totă sirguinta și cu iubirea voastră cătră noi, așa să prisosiți și în această binefacere” II. Cor. VIII. 7.

Etă binefaceriile prin care d-sa a ajutat și înzestrat s. noastră biserică:

a) cu soția cea dintăiu Maria J. Tupea în 1870 a cumpărat un policandru de aramă cu 6 luminări în valoare de 38 fl. 50 cr. v. a.

b) cu soția Maria I. Giuglea:

În 1885 când s'a făcut casă parochială nouă — cea veche era deja numai o ruină, prin urmare lipsă neapărată de a se clădi — pe lângă concursul moral D-Sa a plătit tot lucrul de construcție și măsurit, care s'a urcat la suma de 200 fl. v. a.

În 1890 a cumpărat un potir de argint poleit cu aur și pe dinlăuntru și pe dinafară, disc, stea și linguriță, toate de argint în valoare de 98 fl. v. a. Tot în 1890 a cumpărat un rând de vestimente bis. de lână: felon, epitrafil, măncari și 3 acopereminte în valoare de 35 fl. v. a.

În 1892 a cumpărat un rând de vestimente bisericăseci de mătase cu tot ce trebuie în valoare de 140 fl. v. a.

În 1893 la reparația radicală făcută la biserică a contribuit în bani cu 100 fl. v. a. și din pădurea-i proprie stlpi pentru stobor și butuci pentru scânduri la închiderea unei părți a cimiteriului.

În 1896 a mai provădut s. biserică cu un clopot mare în valoare de 209 fl. v. a.

Deși la fie care ocaziune s'au făcut cunoscut creștinilor aceste binefaceri în s. biserică și s'a adus mulțămăta cuvenită și datorită, și deși Dlor nu au făcut aceste daruri, ca să fie trimbițate în lume — că ș'ar perde valoarea, — ci pentru-că e bine, cum dice Domnul nostru Iisus Christos în s. evangeliu: „er tu făcînd milostenie, să nu știe stînga ta, ce face drepta ta”. Mat' VI. 3.; totuși ca binefaceriile Dlor să fie indemn și exemplu și pentru alții, — în numele tuturor creștinilor aparținători comunei noastre bisericăseci mi țin de sântă datorie și pe calea acesta a le aduce mulțămăta noastră cordială și sinceră.

Preabunul Dđeu să le primescă și scrie în ceru! er restul vieții pămîntesci să-l petrecă în sănătate și deplină mulțămire săvîrșind încă milostenii de acestea, și după trecerea din viața Dđeu, să-i facă părtași împărăției sale cei ceresci!

Sitabuzeu, 2 Septembrie 1897.

Ioan Dima,
paroch gr.-or.

Mulțămăta publică.

Subscria adăne mișcată de simțăminte de condolență, venite din toate părțile locuite de Români, pentru perderea mult regretatului meu soț

ALEXANDRU ROMAN,

fost profesor ord. la universitatea regescă de Budapesta, după-ce am mai scăpat de marea deprimare sufletescă, mă simt îndatorată a le aduce pe această cale mulțămătele mele sincere și cordiale, specialmente Academiei române din Bucuresci reprezentată și prin delegatul său, Decanatului universității reg. de Budapesta, Corpurilor profesoriale gimnasiale și de profesiune, Societății România Jună din Viena, Societății Petru Maior de Budapesta, tinerimei universitare din Budapesta și Cluj, și delegaților trimiși — tinerimei academice din Oradea-mare, distinsei inteligențe rom. din Lugos, inteligenței române din mai multe orașe și ținuturi, redacțiunilor jurnalelor romănesce, și în genere tuturor amicilor și cunoscuților, cari parte prin depunerea de cununi, parte prin depeșe particulare au binevoit a vîrsa balsam mîngăitoriu pe inima-mi întristată, rugându-i să primescă expresiunea simțămintelor mele de grațitudine și recunoștință.

Budapesta, luna Nov. 1897.

Leontina A. Roman,
născ. Balomiri.

*) Pentru cele publicate în rubrica acesta, redacțiunea nu este responsabilă.

[220] 3-3

CONCURS.

În scopul conferirii stipendiilor și ajutoarelor ce se votează pe anul 1898 din **fundațiunea „Andronic“**.

I. Pentru învățacei de ori și ce meserie.

II. Pentru sodali, deveniți de atari în decursul anului 1897.

III. Pentru sodali, cari au lucrat fără întrerupere 6 ani meseria lor, au dat dovezi despre dexteritatea lor pentru de a pute deveni maeștri, prin acesta se escrie **Concurs** pre lângă următoarele condițiuni:

Toți petenții la ajutoare și stipendii au să producă în general:

1. Carte de botez;

2. Atestat dela comună despre averea proprie și a părinților;

3. Atestat familiar dela parochul locului, despre familia părinților concurentului ori fiind el căsătorit despre familia sa având a se indica în acest atestat, câți prunci minoreni sunt în familie, câți cercetază școala și câți mai sunt la meserii?

Concurenții pot fi numai *români ortodocși născuți în archidieceasa Transilvaniei*.

În special mai au să dovedescă

I. Învățaceii:

a) că au implinit anul al 12-lea al etății;

b) că au cercetat școala poporală ori altă școală superioară.

c) că au încheiat contract cu măestru și că contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură ori magistrat). Contractul trebuie adaus la cerere în original său în copie autentică.

II. Sodali.

a) că au terminat anii de învățăcel în anul 1897, ceea-ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (art. de lege XVII. din 1894 §. 67);

b) că au purtare bună și fac spor mulțumitor ceea-ce vor dovedi ori cu cartea de lucru, ori cu adeverință dela măestru.

c) cei-ce vor dovedi, că sunt membri ai unei reuniuni de meseriași și că cunosc mai multe limbi vor avé proferință.

III. *Sodali, cari sunt în condițiuni de a deveni măestrii.*

a) să aibă certificatul de măestru;

b) să fie lucrat cel puțin 6 ani fără întrerupere ca calfa, ceea-ce vor

dovedi cu carte de lucru, eventual cu adeverințe dela măestrii la cari au lucrat.

c) În cerere să se arete anume locul unde voesc să se așeze ca măestrii, ce fel de mijloace mai au pentru de a începe meseria pe socotéla lor?

a) Să dovedescă cu atestat dela oficiul parochial, că cercetază biserica noastră și e creștin bun și moral.

Dela toți concurenții se recere, *ca cererile scrise și subscrise cu mâna lor proprie* adresate Consistorului archidiececan greco-oriental în Sibiu, să le înainteze până la **31 Decembre 1897 stilul vechiu**.

Cererile neinstruate în regulă și cele înaintate după termin nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din ședința plenară ținută la 3 Novembre 1897.

Consistoriul archidiececan.

Dr. **II. Pușcariu,**

archim., vicariu arhiepiscopesc.

Dr. **Elie Cristea,**
secretariu consist.

În tipografia archidiececană a apărut:

CATECHISM

pentru învățământul religiunei drept-credincioase răsăritene

de

Moise Toma,

prelucrat de

Simeon Popescu,

ediția VIII.; prețul legat **20 cr.**

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.

A apărut:

**Protocolul
Sinodului**

archidiececanei greco-or. române
din Transilvania

ținut la anul **1897.**

Prețul 1 fl.

Se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidiececane
Sibiu.

Avis!

Domnilor învățatori și directori de școle le recomandăm depositul nostru de **charte geografice** aprobate de Inaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică, precum:

Charta Ungariei de părete	fl. 5.75
„ Austro-Ungariei de părete	5.75
„ Europei de părete	6.—
„ Asiei de părete	9.—
„ America de Nord de părete	7.—
Apoi singuraticite comitate din Ungaria a	—10—15
„ Ungaria, ediț. format mic à	—15
„ globuri terestre simple cu fl. 1.—, 2.—, 3.30, 5.30, și	10.—
„ globuri terestre cu meridian 3.15, 5.—, 8.40, 12.60 și	40.—

Asemenea oferim tot felul de recuisite pentru școlă: **ceruse** (Hardt muth), **cerneli** (Leonhardi), **pene** (Kuhn & Comp.) etc.

Librăria Tipografiei archidiececane.

Ne-au sosit acuma:

Tabele de părete pentru cetit, românesci fl.	2.40
„ „ „ „ „ unguresci „	2.40
„ „ „ „ „ românesci	
de I. Tuducescu	3.60
„ „ istoria naturală (16 bucăți colorate: regnul animal, vegetat și mineral) „	7.20
Tabele de măsuri metrice cu espicare „	—80

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiu.

A eșit de sub tipar și se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidiececane

CALENDARIU

pe anul comun dela **Christos**

1898.

Anul al patruzeci și șeptelea.

Pe lângă partea calendaristică cuprinde: șematismul amplificat al archidiececanei ortodoxe transilvane, precum și un mic șematism privitor la diecesele aparținătoare metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania; o indicare lunară a agendelor protopresbiterale și parochiale; o indigare pentru trebuințele clericilor absoluți și a învățătorilor confesionali; însemnarea tîrgurilor după alfabet, luni și zile; anunțuri, și în fine catalogul cărților din librărie.

Partea literară conține: „Pascile“ și „Érna pe uliță“, poesii de G. Coșbuc, Alexandru Roman, material pentru biografia și activitatea lui de Ilie din Urseni, și „Bunica Marie“ de Ilarie Chendi.

Prețul unui exemplar broșat **30 cr.**, 10 său mai multe exemplare și în genere vîndătorilor broșat **25 cr.**

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiu.

Librăria Tipografiei archidiececane

recomandă publicului român iubitor de cele religioase următoarele **cărți bisericesci:**

Acaftist bogat , legat fl. 1.25 fin legat	fl. 1.60	Molitvelnicul bogat , nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. fl. 5.50
* Acaftist bogat , simplu legat 60 cr. frumos legat 70 cr. in piele legat fl. 1.60	2.20	Octoichul cel mare , nelegat fl. 17, legat
* Apostol , legat	5.75	20.—
Biblia ilustrată , Testam. vechiu și nou, nelegată fl. 10 legată	15.—	Octoichul mic , nel. 60 cr., legat 80 cr., fin legat
* Carte de rugăciuni , pentru tinerime, legată	—15	1.20
Chiriocodromion , nelegat fl. 10, legat	12.—	* Octoichul mic , legat
Evangelia , nelegată fl. 8, legată fl. 12, fin legată fl. 18, în catifea roșie	56.—	—75
Hirotonier , pentru sfințirea de preoți, nelegat	2.—	Orologion , (ciaslov), nelegat 60 cr., legat 70 cr., fin legat „
Icôna Evangelistilor , pe hârtie	—50	1.20
Icôna celor 3 Ierarchi , pe hârtie	—30	Patima și mórtea D-lui Iisus Christos în versuri și icône, legată
		1.—
		Penticostariul , nelegat fl. 8, legat
		10.—
		Psaltirea prorocului David , legată 60 cr., fin legată „
		1.—
		Rânducla la sfințirea bisericilor , neleg. fl. 2, leg. „
		2.50
		Testamentul nou , nelegat „
		1.—
		Téleul Evangeliiilor , nel „
		1.—
		Triodul cu Strajnicul , nelegat fl. 20, legat
		25.—

Asemenea procură Librăria archidiececană la comandă ori-ce cărți bisericesci apărute în- și afară de patrie, pe lângă cele mai modeste provisiuni.

Notă: Cărțile însemnate cu * sunt tipărite cu litere latine.